

LATYNIN (23) *sb m*

latynin (20), **latynin** (1), latynin *a.* latynin (2); latynin : latynin *SienLek* (20 : 1).

-ti- (21), -ty- (2).

a jasne.

sg N latynin (1). ◇ pl N latynowie (12). ◇ G latynów (10).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Człowiek posługujący się językiem łacińskim, będący w kręgu językowym i kulturowym łaciny* [*Latinus Łac śr*] (22) : *bo v łatinów foemina, thák dziewczę iáko y niewiáftę známienuie SienLek T; Tułow/ v łatinów Corpus SienLek T2; A ták fye tu okazały cztery wilkości/ według czworgá záczęćia/ ktoré łatinowie Elementa rzékáią SienLek V v, 196, T [2 r.], T2v, T3v [3 r.], V v [2 r.] (22).*

2. *Człowiek wyznający wiarę chrześcijańską obrzqdku łacińskiego (1) : [Rusacy] Łacínę lépak nie iedno zá Heretyki/ ále práwie zá pogány liczą/ á zwłázcza Mořkwiczy/ ktorzy y to mieyřce gdzieby siedział Łatinin (ták oni zowá) hebluią/ álbo wymywaia/ aby fię tak od niego nie řplugáwili. BudNT przedm bv.*

Cf **ŁACINNIK**

KN